

תנחומא - צו סימן א

פ' ב ואומר הירצה ה' באלפי אילים (מיכה ו) בלעם הרשע הוא היה סגורן של אומות העולם ועל ידי האומות הוא מדבר הדבר הירצה ה' באלפי אילים ברבבות נחלי שמן, רוצה הוא מה שאתם מקריבין לו לא לוג שמן אתם מקריבין לו אנו מקריבין לו רבי רבבות נחלי שמן מה הקריב אברהם לפניו לא איל אחד שנאמ' (בראשית כב) וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר וגו', אם רוצה אנו מקריבין לו אלפי אלפים, ומה הקריב אברהם לא בנו אני אקריב לו בני ובתי שנא' (מיכה ו) האתן בכורי פשעי זה בנו, פרי בטני חטאת נפשי זה בתו, ראה בלעם הרשע כמה היה ערום התחיל אומר את שבעת המזבחות ערכתי (במדב' כג) לא אמר שבע מזבחות אלא המזבחות אלו הן משנברא אדם הראשון עד עכשיו שבע מזבחות בנו ואני מקריב שבע כנגד שבעתן, ומה הן מקריבין שתיים עשרה חלות, שנא' ולקחת סולת ואפית אותה שתיים עשרה חלות, כיון שנגלה עליו הקב"ה, א"ל רשע מה אתה עושה א"ל את שבעת המזבחות ערכתי, למה היה אותו רשע דומה לטבח שהי' מוכר בשוק והיתה חנותו מלא' בשר ועבר הליגסטי' ומסתכל בבשר ראה אותו טבח שהיה מסתכל בבשר אמר ליה מרי כבר שלחתי אפסוגין לבית ביד העבד, כך בלעם אמר ליה הקב"ה רשע מה אתה עושה בכאן אמר ליה את שבעת המזבחות ערכתי ואעל פר ואיל במזבח, אמר ליה הקב"ה הירצה ה' באלפי אילים, א"ל האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי, א"ל הקב"ה רשע אלו הייתי מבקש קרבן הייתי אומר למיכאל ולגבריאל והיו מקריבין לפני שנא' (תהלים פט) כי מי בשחק יערוך לה' ידמה לה' בבני אלים זה בלעם שבקש להדמות להקב"ה בבני אלים בבני אברה' יצחק ויעקב שהן אילי העולם, א"ל הקב"ה מה אתה מבקש להטעות את עצמך לפני שאקבל קרבן מן האומות אין אתה יכול, שבועה היא מאת בני ישראל ברית עולם תנאי הן שאיני מקבל קרבן אלא מישראל

ברכות ז.

מאי (מיכה ו') למען דעת צדקות ה' אמר רבי אלעזר אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל דעו כמה צדקות עשיתי עמכם שלא כעסתי בימי בלעם הרשע, שאלמלי כעסתי לא נשתייר משונאיהם של ישראל שריד ופליט, והיינו דקאמר ליה בלעם לבלק {במדבר כ"ג} מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה', מלמד, שכל אותן הימים לא זעם. וכמה זעמו רגע. וכמה רגע אמר רבי אבין ואיתימא רבי אבינא רגע כמימריה. ומנא לן דרגע רתח שנאמר {תהלים ל"ו} כי רגע באפו חיים ברצונו. ואי בעית אימא, מהכא {ישעיהו כ"ו} חבי כמעט רגע עד יעבר זעם. ואימת רתח אמר אביי בהנך תלת שעי קמייתא, כי חירא כרבלתא דתרנגולא וקאי אחד כרעא.

ברכות יב:

אמר רבי אבהו בן זוטרתא אמר רבי יהודה בר זבידא בקשו לקבוע פרשת בלק בקריאת שמע, ומפני מה לא קבעוה משום טורח צבור. מאי טעמא אילימא משום דכתיב בה {במדבר כ"ג} אל מציאם ממצרים לימא פרשת רבית ופרשת משקלות דכתיב בהן יציאת מצרים אלא אמר רבי יוסי בר אבין משום דכתיב בה האי קרא {במדבר כ"ד} כרע שכב כארי וכלביא מי יקימו. ולימא האי פסוקא ותו לא גמירי כל פרשה דפסקה משה רבינו פסקין, דלא פסקה משה רבינו לא פסקין. פרשת ציצית מפני מה קבעוה אמר רבי יהודה בר חביבא מפני שיש בה חמשה דברים מצות ציצית, יציאת מצרים, עול מצות, ודעת מינים, הרהור עבירה, והרהור עבודה

עבודה זרה דף כה.

ספר הישר מאי ספר הישר א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן זה ספר אברהם יצחק ויעקב שנקראו ישרים, שנא' {במדבר כג} תמות נפשי מות ישרים. והיכא רמיזא {בראשית מח} וזרעו יהיה מלא

סוטה ח/א פרק א הלכה י

הלא היא כתובה על ספר הישר. תרין אמורין. חד אמר זה ספר בראשית. וחרנה אמר זה חומש

הפיקודים. מאן דאמר זה ספר בראשית ניחא. ומאן דאמר זה חומש פיקודים מה מלחמה היתה שם. {דברים י} ובני ישראל נסעו מבארות בני יעקן מוסרה שם מת אהרן. וכי במוסירות מת אהרן והלא בהר ההר מת. הדא היא דכתיב {במדבר לג} ויעל אהרן הכהן אל הר ההר וימת שם. אלא כיון שמת אהרן

במדבר רבה פרשה כ

פ' יט ד"א מן ארם ינחני אמר לו השוינו שנינו להיות כפויי טובה, אלולי אברהם אביהם לא היה בלק שנאמר (בראשית יט) ויהי בשחת אלהים את ערי הכנר ויזכור אלהים את אברהם וישלח את לוט ולולי אברהם לא פלט לוט מסדום ואתה מבני בניו של לוט, ואלולי יעקב אביהם לא הייתי אני בעולם שלא ראה לבן בניס אלא בזכות יעקב שבתחלה כתיב (שם כט) ורחל באה עם הצאן ואלו היה לו בניס היאך בתו רועה ומשהלך יעקב לשם נתנו לו בניס שנאמר (שם לא) וישמע את דברי בני לבן וכן אמר לו (שם ל) נחשתי ויברכני ה' בגללך

קהלת רבה פרשה ט

פ' יא ב ר' זעירא הוה מחמד למיחמי לר' יוסי בר' חנינא איתחמי ליה, א"ל אצל מי אתה תקוע, א"ל אצל ר' יוחנן, ור"י אצל מי אצל ר' יונתן בן עמרם, ור' יונתן בן עמרם אצל מי אצל ר' חייא רבה, ור' חייא רבה אצל מי אצל ר' יוחנן, ור' יוחנן אצל ר' חייא לא, אמר ליה אתר דזיקוקין דנור ובעורין דאשא מאן מעייל בר נפחא לתמן, כד דמך ר' נחום איש קדש קדשים חפון אפוי איקנתא מחצלתא אמרין לא יחמי במיתותיה היך מה דלא חמי יתהון בחיוהי אפשר דהוה מחמי יתהון, **אמר רבי אשיאן אין בין צדיקים לרשעים אלא דיבור פה בלבד**

גיטין דף נז.

אזל אסקיה לבלעם בנגידא, אמר ליה מאן חשיב בהווא עלמא א"ל ישראל. מהו לאידבוקי בהו א"ל {דברים כ"ג} לא תדרוש שלומם וטובתם כל הימים. א"ל דיניה דהווא גברא במאי א"ל בשכבת זרע רותחת.

סוטה דף יא.

א"ר חייא בר אבא א"ר סימאי, שלשה היו באותה עצה בלעם, ואיוב, ויתרו, בלעם שיעץ נהרג, איוב ששתק נידון ביסורין, יתרו שברח זכו מבני בניו שישבו בלשכת הגזית

מסכת אבות פרק ה

משנה יט כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו, מתלמידיו של אברהם אבינו. ושלשה דברים אחרים, מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה, ורוח נמוכה, ונפש שפלה, מתלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה, ורוח גבוהה, ונפש רחבה, מתלמידיו של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע. תלמידיו של אברהם אבינו, אוכלין בעולם הזה ונוחלין בעולם הבא, שנאמר (משלי ח), להנחיל אהבי יש, ואצרתיהם אמלא. אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת, שנאמר (תהלים נה), ואתה אלהים תורידם לבאר שחת, אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך :

בבא בתרא דף יד :

ומי כתבן משה כתב ספרו ופרשת בלעם ואיוב

הלכות ע"ז פרק יא רמב"ם

הלכה טו המכשף חייב סקילה והוא שעשה מעשה כשפים, אבל האוחז את העינים והוא שיראה שעשה והוא לא עשה לוקה מכת מרדות, מפני שלא זו שנאמר במכשף בכלל לא ימצא בך הוא ולא שניתן לאזהרת מיתת בית דין הוא ואין לוקין עליו שנאמר מכשפה לא תחיה.